

Christus sitter till bords med de tvenne Lärjungar
uti Emaus. (Luc. 24: 31.)

Den gode Herden går, att usla fåren
måtta, Vill åter här för dem En Själ-
spis framsätta; När han till Emaus på
vägen med dem gått, Ha de af honom
då Rätt härlig lärdom fått.
När han brödet för dem bryter, Rån-
na de snart honom rätt, Och när åter å-
syn tryter, Hör hans anda för dem lätt,
Till att tro, fast de ej se, Nöjde med allt

hvad som sker, Och med glädje högt för-
kunna Nåden, som han dem täckts unna.

Beve då den lilla hopen, Som med
rätt bekymmer går Att fly undan af-
grundsgropen, Som förfärlig dypen står!
Sjste deruppå vårt tal, Att gå in i
Himlens sal! Så skall Jesus wiste of-
nalkas Och vår själ i hettan swalkas.

Med Lammet här afbildas Jesus vårt Påska-Lam,
Som tog vår syndabörda med sig på Korsens stam,
Och ändtlig för vår synd utgjuta lät sitt blod,
Som är mot syndasår en läkedom så god.

Du gick, Guds Lamb, du milda,
Oskuldiga och rena,
Att of, från Gudi skilda,
Med Gud igen förena.

Ditt hjerta bar vår sweda,
Att våra hjertan freda,
Preis ware dig, o Jesu!

Jönköping, hos J. P. Lundström, 1849.